

Xalet al camí de Can Roca número 11

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Can Roca, número 11
Emplaçament: La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.448890680669
Longitud: 2.0762918679652
UTM Est (X): 422844
UTM Nord (Y): 4589002

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 470
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-143.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 2992518DF2829B0001ZK
Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: ds., 02/12/2023 - 11:19

Descripció

Xalet d'estil noucentista envoltat d'una ampli jardí. És de planta rectangular, i consta de planta baixa, pis i golfes, amb teulada a doble vessant.

La façana principal presenta una composició simètrica en base a tres eixos d'obertures. Al centre hi ha el portal d'entrada, emmarcat per un pòrtic amb columnes d'estil jònic que sosté un balcó amb balustres de morter modelat entre pilastrons. A cada costat de la porta hi ha una finestra. Al primer pis hi ha l'obertura del balcó al centre, amb arc carpanell, i una finestra a cada banda. Les finestres són rematades per uns frontons triangulars esgrafiats. A les golfes hi ha una finestra de ventilació emmarcada amb una faixa. El coronament de l'edifici és un mur capcer d'estil barroc amb forma curvilínia que incorpora unes gàrgoles

Al jardí de la finca hi ha dos til·lers destacables.

Història

Joan Roca Costa, propietari d'aquest habitatge, va formar part dels 34 signants del manifest que es va redactar al Centre Excursionista de Catalunya (CEC), el 3 de gener de 1919, en el qual es crea l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson i s'anomena oficialment el lloc com a "Colònia la Floresta Pearson". Al mateix acte s'escull la primera Junta directiva on Joan Costa farà les tasques de comptabilitat.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta)

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

ARRUGA, Claudia; VERNET, Aram (2023). *La Floresta (Pearson) desapareguda*. Editorial Efadós SL, p. 40.

